

Quædam Philologia ad pustulatum
Anonymum

i. vox Dentumoger. est comparsa ea dent
vel Den et Moger, huc Magyar, aut Aegger
Syphian vocat ^{frontium} Dentumoger, quæsi Patriam
Ungarorum, in qua abundant cervi, Rangiferi;
et cum primis Platyceris, seu Stephiceri, id est
cervi latris cornibus, Germ: Danum fiscus, nunc
Cervus foans; Dentumoger, enim idem,
quæsi Danta moger, ex Dan et moger comparsa;
est autem Den vel hodie Ungari dunt Dan
cervus Platycerus, sic Danum fiscus, dunt enim
Dan-vad, cervum latris cornibus. ex Dan
et vad, animal, fera, bellua, bestia, ^{hinc} prosi
Dan-vad, fera latrorum cornuum, seu cervus
longicervinus, aut Platyceros.

Dentumoger, huc dialecta hodierna Ungaria—
Dan-vad-Magyar, significat, Ungarum ^{zachus in} Regione
abundante cervis Rangiferis, ^{hunc autem} que
est Patria omnium Pannorum, Lapporum,
Scandinavorum, Volakorum &c; hoc est, aulorium
fluvij Volga &c;

2. Hetumoger quæsi Septem Magyan id
est Ungari, ex Hét septem, et Moger, id est
Magyar.

3. Almus ex Almu Somnium. hodie the
Somnus ex Somnium Ungari dunt. Alom, et
non Almo vel Alma ut Lentil Anonymus, abhanc
tempore Anonymi, in usq; fuisse Almo vel Almu
locu Alom, hodierna adhuc voces demoufous,
hi dicimus Almodot Somnio, et non Almodot
de Almodozas Somnium, et non Almodozas,
ita Almodojo Somnios, almodozok conformis, trahimus
almos Somnolentes, almoson Somniculose, et
almos hivelyez: unde liquet anagrammatismus
mutare ^{videlicet} + dialectos, non hanc idigna, idem enim
Significare nescire ^{hodiernum} + alom ^{antiquum} almo, ut demonstratum est.
alque hujusmodi anagrammatis plures existentes
in usq; fuisse ditem, primis Ungaris, ex Anonymo ditemus.

4. Arpad. hoc nomine videtur filius Almi
appellatus fuisse ^{testificatio} + hinc ^{naturale} palpebra oculi
eodem ad natum, quod Ungari appellare solent,
Arpa, melly em benek Gemeni Ké: et
germani rūs waster, odr frigibron am augs,
greci chalazion, Critho, vel Cribo, ob simili,
sudinem grani hordeaci, quod Ungari Arpa
dicunt. hujusmodi verrucas in palpebra erat
comites, sive me vidisse memini.

Alque hoc modo, ab Etymologo explicari potest
Nonima ungaria Personam nobilium in Anonymo
relatarum, ab animi corporis dolibus — ut lignis —

Tulbon est species ratiæ ad transversos
fluvios. videtur composita vox ex Tul —
trans, et Búvom, mergendo eo, inde
búvar, Magnus huc nomen maximum, quæ infra
aqua non naturæ potest, inde proque habet
Bukdalon a rubeo, urino, et Budoglatni
moyere &c; ergo Tulbon machina ad trahen-
dos aquas et fluvios facta.

Dividitur autem, cujusmodi autem furciphæci
hæc ratiæ, opere quorum Ungari Volcam, huc
fluvium Ebol ^{super} transversam. Anonymus
addit Fluvium Ebor ^{super} Tulbon testificatio
paganus ^{testificatio} Tulbon testificatio ritus
futil non explicat. nulli ritus paganismus
videtur esse ^{idem} mos barbarus, seu in cultus, id est,
ritus naturalis, arte nautica auctoritate levior
et aliorum machinarum nautiarum adhuc desitibus,
et cujusmodi autem ex chincamentum furciphæci
ratiæ, ^{et} quænam arte opere hujus machinamenti
Tulbon dicti, fluvios eliam maximas trahent
hanc facili est explicatu Tortuosa tenuis modus
fluvios horandi Tortuosa et Tortuosa testificatio
Tortuosa ^{testificatio} aperturas huc ritus ^{testificatio} ritus autem
teppio modos barbaros flumina tra-
hendi binos Tartares comunes, hinc
à Tartuacis adhibitos.

Modos Tartaris comunes descripti cl. Bleau
in sua Geograph. Tom. II, et primum quidem pag.
58, dum respect modum, quo Tartari efficiunt Bo-
systemis ad defensio, milianis gallici latini
“Dine amplum trahunt ait xenop: Tortuosa facta
Pontone plano trabibus per transversum colligato
uij cabellis ordine ex utraque parte ad equilibrio
adligatis quem ingenuum appellebilem compressionem
portone tandem in undas protruso, qui quoque
largini transmittantes natatu, quos sene has
huc facili despitueret nisi pontone colligati
essent, quod tandem nisi quieto rebusque non
obnoxio contingit Borysthenes, sic usq; cl.
Bleau: hic quidem modus ad trahendum comis
diffimus, quo ratiæ ab ebris naturalibus tracta
ab uno littore in alterum despat, vix tam
credo Ungaris. Ebol trahicibus hinc fuisse modum
nam verba Anonymi super Tulbon testificatio, by
testificatio modum videtur indicare alterum. fig. II
Est autem modus alter Tartaris aperturas regens
suo Geographie ^{fig. lib. b. pag. 6.} adjecta simul
figura: ubi ait: restat explicatione, quæ arte Tartari
fluvios, quoque maximos, lacusque rebando has,
“rebus: Valens” ars Tartarorum equis proficiens
ob aquam in frigida regione, quod frigida gravior est, quam
in Galia, quic non adeo à sole purificata: graviter
nulli persuasum est equos Tartaros in Gallia adhuc
legram annua ratione vix esse superatores, qui
Borysthenis latissimum alcum nullo labore trahunt
cabram ex loca indagant, quod ripas habent utrinque
accipiles, interea singuli de Sirpis ibi canis,
et crandibus prouident longis pedes tres, crassis
deem, vel duodecim pollicis, alboque ab albo pedis
intervallo lejunto, versus transversim paucos

Ganios optimos. quid sint, divinarum sunt,
fortassis Cameli à loco quodam huc Afia, sive
Afria, unde si Nobi. in Afia habet usus
Tarima in ea parte Japonie, quae Nippon
dicitur. Saudrati Scops, item Phara sive
Fara Afiae proxime usus. Baudrati Guy.

Mennmorouth ex Men- et Morouth, uti
dicitur; Men-ló. equus admissus, unde Menes
Egyptium.

Erdesela, Transylvania + composta ex Erdé, et el, i' est
ab Erdé vel Erdé Sylva hinc Erdé
Sylvestris. hinc Erdé vel extra, vel Transylvan-

Munkas, sive Munkas, laboriosus, opifex,
à Munka, labo, opus,

Camarum, hinc Kamarum, Camaromium, à
camera loco habitationis, quem etiam Hungari ar-
cont Kamar, vel fortassis ab Ungarico

Korox, monopus, lethicus-

Szerelmes amabilis, amatus. et Szerellem, am-
oris tibi,

Borsod castum, ex quod parvum fuerit. parvum
hoc castum dux Borsu constitutus; Bors autem
Ungarie significat piper, cuius grana cum
pana sint, adagium fecerit Hungari. Kitsingy
à bors, de cibis. W. H., j. S. L. i' agri,
Tydeus corpore, at viribus Hercules. dicitur etiam
Pisum Ungaricum Borsó, et Borsó piperatis, vel
etiam villosus, crispus.

Saruac castum, olim vocatum Thosa, vocatur
Sarvox, quasi castum ex limo vel luto extinctorum
Sor enim limus vel lutum dicitur Hungaria, quia
ergo castum hoc è terra extinctorum est, vocatum
fuit quasi castum terrum, lutosum, limosum -

Torum Thosa, quod imperio Anonymi hoc est No
tum circa annum 1588 hoc nomine vocatur
hodie in mapis non consaret, ejus vero
locus habetur Nicobaldek

Nyr unde Regio id est Transylvanicus proxima + aequinoctialis
videtur ab astribus et sylis belumis derivatum
Nyr, enim Hungarum betula, Nyra-fa, astore, vel
lignum belumum. betumus

Cris fluv. ab Ung. Körös, vel Keres.

Jobagyo. in stricta significacione dicitur Subditus
tributarius, colonus, villanus, alios vero etiam
hostiles servientes.

ad majora similitudinem superius alignant, inferius
unicum utrobique firmatum, alligatumque caude
equino; quo facta torturae extirpacia huic instrumento
fluctuant impasta, vestes, aliae armas, orum,
Pharetrum, Sagittas, ariacemque composta super-
imponit, ipse (nudus) sed comedas flagello, aqua
sabat fredo equi collo imposito, quem altera manu
non nunquam dirigit altera equi jambas tenens can-
pugne cogit, et ratare, que quoque una manu
non nunquam natal, et altera jambas, et frenam tenui-
tum, et dirigit, nec lassus sit unquam, sed equum
flagello affidue urget, donec ripam attigerit; dum
vero quis iam per ripam proximas vado in pessili,
ipse fluctuant sarcinam astrahit, obligat, et ad domum
ad portas; eadem tempore, quo unus glumen translati
Itali omnes transiunt, et aliquando ad hunc mille
passus nec transversa natalio extenditur.

cl. Blean. Atque hoc machinamentum, et hi
modus translatandi fluvium Eyl sive Tulbon multi-
videtur translati maxime si fases ex canis, et
arundinibus colligato sumantur paulo longiores, quam
toum pedam, puta 5, vel 6, tum enim comode
una aut duar personae sive appellatim dedendo
longum puta ador cum roto, mento ante spina equum
et pedente, flumen trahi possunt. Necum si
hoc modo Eyl flumin transiret Urgon, a fu-
curuonem canis in hac ridam regegnatione domino
abstine debent, uti supponuntur, quem fortitan
siam ante trahucionem Eyl nullum habuerint.

Secundus modus, secundo hunc non dissimilis est quod
patrimonia adhibuisse exhibentur, à Manele
convenio descriptum, reperire cl. Prago I. J. Tom. 2.
In ratiuum Veterum pag. 387: Faule autem rigitum
(Honubium) trahuntur et flumen transiret Corio
Labore expleto itaque complicato, ut nec minima
gubata penetret, quo Segha Conseruo, equinaque
cauda prehensa, et sella, celestisque bellis instru-
tis impulsi, equo pro velo, Corio pro nave
alios faule trahunt, illaque vasum pelagus
transtat. Et secundum hoc modo septem dices ab
toto exercita familia, uxoribus, fratribus etc: Eyl
flumen transisse vix videt, quia etiam ubi quoniam
nisi loco Suberris, que arundines aut utres ē
corio constat aere, aut penitus plena repletas quis
fingat, et ne hi quidem machinamentum optum
consuet, quo facinus, et prates, cum toto appellatili
vasum transeasse passe flumen cogitari possit.

Tulbon igitur multi videtur fusse rigitum, finile,
quod ex cl. Blean feundo loco relutum, idque
secundum Anonymum rebus levibus velatibus natas, sive Tulbon sedentibus
paganismi frugiendi flumina.

Aldomas vel Aldumus, more paganismi.
Aldom Hungarice Sacrifico, benedictio laudo.
et Aldomas benedictio, Consecratio, Aldozat
Sacrificium, Aldozas Sacrificatio. Aldozo
imolator, Sacrificans, Aldozam imolo, Sacrificio.

hinc Aldomas, quasi Sacrificium, erat autem hoc sacrificium more paganismi, ut habet Anonymous cap. XVI. occidendo equum pingrissimum. et hoc celebrando conuria. hunc hodie Aldamas aut significat, Mercipolum in jure Hungarico, hoc est factio contracta inter ementem et vendentem ita ut ad compotacionem, et et conurium, et conuris, vel, aliqd hyra pretium rei datus.

Blacus, hodie dictus Valachus derivatio nominis
 non in proprio est, vobisq; alij molas Transylvanica
 qui se Romanos dicunt, Rumun, et qui omnino has
 colonia Romanorum à Trajano freg. deducta, nomen
 hoc locitos à Flaco, quaf Flaci unde Blaci
 vel ut alibi dicit Anonymous Blafij. alij à
 Slavonica voce Valach-zglio, ejusmodi vite
 genus pleniori hi populi lectantur. sed ultimis
 dicens, ultra conjecturam non apparet.

cap. XXIV. Tuhud. dux, hic, et cibis vocatus vir
 prudens, astutus, et inde in sufficieniam veni
 aut Vocem Tuhut corruptam esse et voc
Tudus, hinc Tudot, quarum utraque in pro
 nunciando sonum difficit, aut antiquitus, pro
Tudom, dictum fuisse, Tuhom, quid quid autem
 sit, utraque vox significat virum Leicatem
Penitum, doctum, à Tudom his, Tudomany
 scienzia, Perito, disciplina, doctrina, audihi. et
Tudos. doctus, leitus, penitus, liberatus, gnarus,
auditus. vide caput. 25.

C. XXV. ognand. Nomen ab ok, ratio ali
 pronunti, hinc okaszag, idem, via, quasi fore
 vir prudens, ut ratione prudenter eloquens, ab
 opa-goto, fons oba, fons oba, fons oba, fons oba
 velutus.

Blafij, idem ac Blaci hyra. et Slavi
 quia à Cumaniis et Pienakis multas injurias
 patuerunt. hic nulla obscurus: i^o Cumani
 et Pienaki distinguuntur, haec cum ducit nomen
 us. 2do ~~patuerunt~~ hic et Cumani, et Pienak
 iⁱⁱ poruantes vicini Ducati Selciu in Transylvania
 3° scribitur hoc pro anno circiter 890, quo
 aoudum aduererant Patzinaita Prophageneto
 qui primo ~~anno~~ 893 in Moldaviam ventre ego
 sub nomine Pienaki intelligi requireunt Patzinai
 citate, sed etiam sub nomine Cumani alij intelligi
 non possunt, quam vel hinc Transylvani vel ipsi
 Hungari dum adhuc Moldaviam incolentes, et
 ergo quodvis quoniam popul sub his nominibus
 cumani, et Pienaki intelliguntur

Nomia & Ducum Hungarum Etymologia explicata
 Et nomen proprium, pars ab Etel, cibus,
 quasi vir, cibum amans, seu comestor, epulans,
 ita Etel, epulus, pue, comestor

Lel nomen proprium, nomine explicatum potest
 et à Lelik, anima, spiritus, quasi vir animatus,
 spiritus, animi vivacis, et proualis, vel à
 Leles, inuenitus, affectio, vir ingeniosus, in
 ventus; idem significat, si pro lele libatus
 Leel, vel Lehel, et placet Thurozid.

Hoba nomen proprium, cuius etymologia in
 hodierna dilatio difficulter explicata, nisi in fortassis
 vox Hoba composite et Hor et ba
 portula affixa significante in
 nivibus ducatas, aut ex patre nivum

Zolta vel Zulta, aut Zolka filius
 Zopadi, videtur significare eloquentem: nam
 Zolka et Zolko, eloquer, Zolas locutio, Zolitom
 eloquer. q: vel etiam non mea significatio
 vox Zulta derivata potest à Zuletem rafcor
 et Zuletel, natus generalis vel Zülolett, natus
 generatus, adeoque Zulta, quasi filius, natus,
 ali dicere consuevimus, Zülolett, natus mi, vel
 nata mea. Zultan eorum videtur contractionem ex
 Zülolett, filius natus, fili, mi! expresso tenet
 amoris.

Horca nomen proprium: vel à Horadak, in
 curvo, in pecto, unde Horcas, curvus in
 flexus, fons à coniunctione corporis li dictus,
 vel vero à Harag, ira, Haragos, iraundus,
 levens.

Fosfa dux nomen proprium, terp à Foszom,
 trudo, in pecto, unde Foszlo, Foszlo,
 in pectus, tudent. Foszigelom, et Foszigelom
 protus. significando a nape virum faciem
 curvum sum.

Cundu id est Kundi, vel Kondu-dux à Hunya
 dejes, effeminatus.

Curjan, hinc Kortjan, nomen proprium vel à
 Kortsolyáni, auf den riss, mil glif, fülf
 gliffta, et ut dicimus: Kortsolyáni a
 jegen. tin füf, gliffta. vel uru a füf
 Kuritolo, Graffator.

Ondu nomen proprium, vel ab Undote, tuquis
 fodus, leter, vel ab Und saedifus, tuquis
 miflig, unde, utabni urze, molestare
 tollitare.

Elend nomen proprium, cuius significatio vox esse
 potest, cum videatur illa vox composite ex
 El et end. El-end, vel Elend, aut si sese
 denudat, plena composite plena placat vocem ex
 El, aries, et ut, via, quasi vir, aie gladi
 viam faciens, seu vir audax, qui prima obstante
 frangit, ut diceat sollem: utal, nigtini valamire, sa
 ripponsta, id est resistitudo, haud prout, ubera

1. Sub nomine Picenati alijs inteligi regunt populi, quam q̄j. qui tempore adventus Hungarorum postea aliquam et Moldavia, et Valachia, et Transylvaniā incolerent. qui ergo erant ipsi populi? Respondet Clementius de Dacia late hūmata, et Dacia Drisa fuit olim in Riperem, Alpestrum, et Mediterraneanum; Ripensis est que hodie dictam Ungarie posterum complectit, haec est, a Danubio, Tisza, et Norib. Mezzenis conchus Alpestris, est, quae nunc Moldavia et Valachia, hanc incolent major pars Valachorum, et Moldavi; quoniam in ea populi, Siephigi, Sigimi, Sintji, cotti, usq; Tziphali, Cacoensi, Cistoboci. Mediterranea, (haec est hodierna Transylvania) quae et Geisia tota nunc est Transylvania, in hac olim populi Potaletus, Pundus, Siephi, Rataezi, Taurisci. in his omnibus nulla Picenatum aut Cumanos. Menth. Ali ergo sunt Picenati, Respondet Baudantius in sua Geographia, non Picentes, seu Piceni populi sed plebs Itabone, esse Picenos. seu incolas Regionis Picenum dicta, est autem Picenum Regio ampla Italicis iuxta oram maris Adriatici Ciceronis, Thaboni, et Plinio, vide Geographia Baudantii, incole ergo Moldavia, valachia, et Transylvanica dicitur Picenati, sunt coloniae sub Traiano Imperatore in Daciam induxerat q̄e eccl̄ibile ē pluribus Regis Italicis colonias in Daciam duxit, ab eo nūc incolas res voca coloniae Picenates, quise à loco huius emigrantes, tunc valachi, et Moldavi q̄idam diebentur Picenati, et ē Picena Regione Italici ducti. Picenati ergo populus Italicus, et seu natio Italica, et non Hungaria ergo si Patzinaius Hungari, idem non sunt Picenati; sed fortassis Picenati et Peucini idem populi? Respondet iterum Baudantius. Peucini populi fuisse Lormakia Europa Holomeo et Taulo, inter Bassarnas ad orum Venedos ad Lygentionem, Lygios ad occasum, et Daciam ad Nitudiem, ubi utriusque populi Bulanes, Atarini, Bieffi, Piengiti, et Peucini proprij, ubi nūc Russia tabia, seu minor Provincia Regni Poloniae, Orlelio, Lardone, et alijs testibus, clavis enim Bassarens, et Peucini idem populus. Bassarens inquit, idem et Peucini, quorum pars una in Germania, pars altera in Sylchia Europaea, nūc Russia minor, seu Nigra. Ex lignis Peucini nos, et Picenates esse distinctos populos itaque Peucinos, neque, Picenates, quisse Hungaros. concludendum ergo Picenates Anonymi, hoc est populos sub adventu Hungarorum in Moldavianam, Transylvaniam, et incolentes Moldavianam, Valachiam, et Transylvanicam fuisse colomas Romanorum, et natione Italas, ubi hodie Valachia Transylvanica, qui se de Romanis, seu Romanus diuerit.

Reptat pars altera, q̄id nomine Cumanorum Anonymus intellexerit, queritur ergo. i^{mo} quinam

Etimologia Nomium et Dicunt Cumano Anonymi.

1. Ed. nomen proprium, ab Edes Sciris, dulcis quasi vir Sciribus & conversatione suaris, vel sicut ab Edes genuinus, Grifus, naturals hinc adagium: Edes hafenknacl speret me dulcis amor Patriæ. Iac. Sabrolandus i^{mo} lib.
2. Edum nomen proprium. Non Elu cum significacione Ed compositione videtur.
3. Bunger nomen proprium, nūc incolas corruptum id Vonger, nam Vonger, et Bonger vel Bunger, pronunciatione haud omnino differt. est autem Vonger nomen loci populi Carjeliae fluvia Vonger, unde a collectoris, tunc Vonger nomen patrum, unde sicut ostenditur derivatum esse vocem Ungar. incolas ergo dux Bonges, quisse dux populi Vonger in Carjelia.
4. Sousad nomen proprium, difficultis Etymologia, nisi sit ab usjak nata No, nas, nato, as, sousa grapi vir natator u^{mo}.
5. Vofus nomen proprium - Etymologia difficultis, nisi sit compositione ex illis dominus et fur jaculator, pungo. grapi dominus, aut dux jactans, tunc hinc jacula jactans, id est sagittarius a Furo, jactans, et Furo, jactos, pungo.
6. Bojta nomen proprium. Idem ac Bajta, grapi Athleta, Pugil, a Bajlodom, luctor, corpus, et ainde Bajnoki Athlete et Bajnokul Athleticus, et Baj- certamen, lucta, ainde Baj- allari depugnare, in certamine perficere, et vel pars item a Bojt coma aude Bojtos corosus, et hirsutus, villosus. sed prima etymologia rebus Bojtos et Ketel nomen proprium. a Ketel scđem canctor dubito, ambigo. tunc Ketel grapi cunctator vel venator, a telo Ketelenitem Cogo, inde Ketel grapi coator. aut si placat esse vocem compositionem ex Ket- dux et el aies, ainde Ketel, grapi Vir bis acutus, id est, valde acutus ingenij.
7. Ex his sub Apud fure bellum ducere. Borsu nomen proprium. ex Bors piger, grapi vir acutus, et aculus, vel ex Borsó. Pisum ex his sub Apud fure bellum ducere. I. Borsu filius Bunger, et quem primum profectus ducem ad firmans limites contra Polonus. cap. 18. et iterum idem cap. 34. II. Bojta contra Glad. cap. 44. iterum idem cap. 47. Ex his quoque apud fure Apud pro legatis: ut cap. 15. Ketel ad Solanum ducem, cum onda, albinus, Rami et pro Exploratori ex Cumano addidit Tuzgal militem Bojta, idem qui Bojta et ad Solanum cap. 30. et Etu num Ete cap. 6, cum Chucop Cumano cap. x.

Populi vel quodnam natio nomine Cumanorum
Anonymi intelligatur? quinque regis aliqua
dicta Cumania, tempore aduentus Hungarorum?
Si si huiusmodi non erat, quinam populi tempore
Anonymi, hoc est ab anno 1174, die batus Cumani,
et quando nam primum haec nomen innotuit, aut
in usum deditum.

I. Si Porphyrigeneta prope Saxorum
confutamus, haec is de nigris in libro Monachorum,
nigri de Administrando Imperio ullam huius
nominius mentionem facit, at tamen scriptus, q[uo]d cumani
ministrum singula reuersare conuevit, scriptus autem
Porphyrigeneta ab anno 946 ad 952 vel 953 ergo ad hunc agere
autem nomen Cumanus aut Cumani ignoramus
erat. Et Salomon & Porphyrigeneta, quemadmodum
idem ignoramus fuit nomen Hungarorum, aliis Magyari,
vel Hugorum, quos fortius sub nomine Turcorum,
Carcorum, Chazarorum, Potymantorum, nominati.
videndum igitur an alijs historiis, vel Geographis
tempori aduentus Hungarorum, vel ante haec tempus syn-
chronis, nomen Cumanus notum fuerit. Si
confutamus Cluverium, hic alium de Cumanis libata
in loca sua Geographia, si Daudastria, *confutamus*,
nihil regimus, quod Cumania fuerit Regio,
cujae titulum giebant Reges Hungariorum. venam
autem fuit ea Regio, aut quando nomen Cumanum dic-
uerit, alium facit. In priori iterum Cumanos,
liuropole Moldavia, et Valachia ^{tempore} intelligenter esse
populos Italicis, seu colonias sub Trajano ducitas,
sunt enim Cunei, lepte Baudachio. Colonia
et Urbs celebris Italica in Compania, Itaborum,
Pinio, et Pholone ab Euboeensibus condita in
ora Ulorii maris Thyrimi sive non longe Cumanum
vila à Civrone commemorata, et autrum Sybille
Cumana, quae Cumae à Virgilio dicitur, sive
Cumanus nomen gentis, et Candus. Da Bau-
marius.

Cumani ergo Anonymi, qui tempore aduentus
Hungarorum, Moldaviam, Valachiam, et Transylvanicam
incolabant, dicitur prinde, ut Dicenah colonia
erat Romanorum, seu Italicis à Trajano induita.
non ergo Hungari, aut natio Hungarica. Patzinacitatem
Eront tamen Hungari hoc diam non nomen Cumani
appellati ab Anonymo. Sed hi sunt non sicut in
cole Moldavia, Valachia, vel Transylvania, atque
aliove haec nomen Cumani, quasi Cumani
aut Romanici, ut alibi dicitur, auctor. — Serius
deinde (Cortassis, circa annum 1070) genus Patzinacitatem
Est natio Hungaria, que ab anno 893 in Moldavia, et Valachia
Hoc posuerat lepte Porphyrigeneta, nomen Cumanos
obtinuit, eo quod Moldavia et Valachia, non Patzinaci-
nacia, sed Cumana nigra ab aliis vestrum nigrum
coloni, dicta fuerit quod Patzinacitatem, seu Cumana
dicta fuit, atque haec Regione, dicitur. Patzinacitatis
et sub Regibus Hungaricis serius, nempe sub Bela IV.
Le fronte subiectibus, Regio lac Moldavia, et Valachia
sub nomine Cumanis veniens, Regios Hungaricis
titulos decorabat.

concludo itaque populos, qui hoc cap. XV, vocantur
Cumani, et Sienaki; ~~qui~~ neopagorum sunt
nationem Hungaricam, sed colonias Romanorum a
Trajano in Moldaviam, et Valachiam, sive Daciam
et postrem inductas nationis que flamine sunt,
ut hodiernis adhuc hoc populo reliquo testi-
monio serventur. De Transylvanis coloniis cumenissima
Reycker describes in sua Chorographia ~~rebus~~ ^{quod} habet. Inbit:
Et autem Transylvania, quae ab omni fuit dabo hi non
sola tamen eius florensissima, et praeiusta pars
quoniam imperator Trajanus ut prediarius, vito
Rege Decebal, qui his locis imprabat, in Provincia
redigis; deductis colonis in urbibus conditis, qua-
rum non nulli in hunc usque diem extant diem.
hoc Reycker describes, ab 1550. ego vero ab 1752
ad 1755 ^{transylvaniae} + nemio + incolens, ^{ab} per se totum praeclarum
oculus tamum coloniarum adhuc dum pestilenti
testis fuic; ^{valde} idiomam habent corruptum ^{et} Galium
flavonico, aut illyrico nuntiam, teque ipsas ^{Rusian}
sunt Romanos appellant, quod valachi isthi in Iuu-
nidane idiomate nata vocabula Slavica tractulerint
non solum est indicio, Transylvanicam Slavicum
populum incoluisse, ^{sed} etiam, seu post Trajanum tempora
ipsa nomina locis prouundam Slavica settimonia
sunt, ita Galatna seu Flana a Plato aurum
quod omnia ibi effundebat. ^{tempore} Tertius ^{et} Ritti
valach Galato opini ^{accidit} ut si ^{et} effundit.

(A) Thuroczius quidem in sua chronica cop. x.
jam anno 375 in primis Lycklud egestum narrans
mentionem facit Camanorum tam aliosq; quam
negros, et alios quidem, una cum Bessis-
loca, super Sufdalam ^{pontis} Nigros vero in
hodiernas Moldavia, sed huius ac authoritate
quidam statim velle ^{princeps ac fabulus} est fabulus tempore
~~Atropius~~ probare bellum, et ~~Atropius~~ bellum ~~tempore~~ ~~tempore~~ ~~tempore~~
~~probabiliter~~ puisse. ~~Campi~~ ~~tempore~~ ~~tempore~~ ~~tempore~~ nomes locorum
non aetatis eius tempore, dicitur autem in altero
et nigrum sive aliam multe serius. Dixisset
ergo restis Thuroczius, Russiam albam, et
Prussiam nigram, pro Camania alba, et nigra
nam hec quidem ab anno 375 extatam nullibi-

N.B. Ex Geographia Lugd. Pag. 392. Ruffia
rubra dicitur ab origine russi coloris, alias nigra
à tybris (con complexitus Podoliam, et Voliniam)
imitator à Borea, Polypia, ab occidente Polonia
minore, ab auctro monte Carpatho, hinc Ungaria
et Transylvania, ab orbe Moldavia, Podolia, Volhy-
nia, longissime à borea in austrum extenditur
inter Poliem et Transylvaniam; flumina nobilis-
sa, quæ ipsa rigunt, heu, Bogis, (Bogus) Lasa,
Tyras (Borysthenes) in ea Dastarnæ antiquiles
et Penicim populi ex parte habitarunt; dividitur
in III palatinatus Kelmensem, Belgessem, et
Leopolissem. in Palatinata legolensi Halicum
ad Borysthenem.
De Cormania vel rectius Cobania vide Geograph.
Lugd pag. 506.

Ludpho:

In Anno & sub finem Seculi IX hoc est circa
Annus 880, fuit populū dicti Cumani,
sue an fuit Regis aliqua dicta Cumania, est.
Comenia?

*S. negative, nam in nullo, ~~et~~ Author aut histo-
rico aut Geographico, qui usque ad Secundum XIII
Liberum haec reperitur Nomen. Neque ipse Porphy-
rogenitus qui scripsit: 1349 ullam Cumanorum mentionem
facit.*

andres 2.

Quando nam adus hujus roris induetus? P. c.
seculo XVIII, quando incole Moldavie et Preßorabie,
qui vocabantur ^{Angis} Kumi (Ungaricē Kumi vel Hunnok)
quicquidem cum Pat Finuithis, in Ungoram irruperunt,
Eadem ergo natio, quæ Ungaris Hunnot, latinis
aut palius Germanis dicta fuit Hunmane; ut
diuersi Hemann, Hordmann, Narco mani, vor-
nenze coniuxita ex Kun- et man- fata est
Hunman, sive Kuman aut Cuman.

Probatur id est Anonymo, quem deprehensit M. Turcicus
sive ex chronica Harwicij, qui usque ad Annum
MCCIX semper ultor vox Cunos loco ~~cas~~
Cumanos. et hoc primum anno 1260, prima vix
ocum vox Cumanus cap. lib. II cap. 75. ubi
dicitur: Post haec idem Rex anno Domini. MCCIX
congregavit exercitum copiosum contra Ottocarum
Regem Bohemos circa Moraviam, una cum filio
Ieo Stephano, et Alphra duce Cumanorum.
et dicens haec vox Cumanus, loco Cunus, demet
adhibetur in chronicis — — —

dures. B.

*Si ego ante Leulum XIII vox cumanus in uero
non fuerat, quo nam populos designauit Anonymus
B.R.V. pro oecem Cumanoꝝ, et Lylem dices Cumanos, qui
cum Elmo Elmo 887 in Pannoniam descendens.*

D. Cum Anonymus ignoraverit verum gentile nomen
eorum Lepadem Dacium, qui ex Dacia descendunt,
Nonen adhibuit ~~eius~~ unius scilicet nomen, quod pluribus
gentibus idioma Ungaricum habentibus conveniebat:
et primum ut omnes historici faciunt, qui ~~in~~ nihil
determinatae significantibus vobis utri conpauerint,
^{quem} ignorantiam suam, sed periosis his nominibus
leguntur, si olim omnes populi à Danubio, usque
ad mare glacie, et ad ultimam Thulem vocantur
Lithi; si hodie adhuc omnes populi idioma
Ungaricum, seu Ungaricum habentes vocantur Hanii
sive Hunni, sive Es, sive Aria, ~~sive~~ sive d' nos
Septentrionalis Europa, his ~~per~~ historiis est Hunia
prima Leilia, ut vox Germani tributus Anglis
Hollandis, Danis, Suecis, Franciis, Scotoribus;
Anonymus ergo per vocem Cumari, nihil aliud
designans, quam gentem aliquam Ungaricu[m] idiomate
videntem, qualiter nam ^{Cumam} aetate Regionis
ante venerit, peitus ignorabat, indicavit sane
latissime, eam ex Septentrione venisse; et sicut

